

A sütéshez egyenletes hőmérséklet szükséges, valamint az, hogy a meleg minden oldalról egyenletesen érje a kenyeret. Ennek érdekében nagy mennyiségű hőt kell a kemence különböző részeihez szállítani. A csövek a hő bevezetésére szolgálnak. A víz nagy forráshője folytán kiválóan alkalmas az energiaszállítás megoldására. (1 kg gőz lecsapódásakor annyi energia szabadul fel, amennyi 5,4 kg 100 °C-os víz 0 °C-ra való lehűlésekor.) A zárt csőben nagy nyomáson kb. 250 – 300 °C körül forr a víz. A felszálló gőz által leadott hő fűti a kemencét, és a lecsapódó víz visszacsurog a cső tüztér felőli végébe. Ez az ún. gőzfűtés.

Kucsera Gábor (Pécs, Nagy Lajos Gimn., I. o. t.)

Megjegyzés. Az energia szállítása a tüztérből a kemencébe megoldható lenne valamilyen jó hővezető szilárd anyag (elsősorban fémek) által szállított hővel. A nagy energiaátadáshoz igen nagy tömegű hővezető elemek kellenének, ami nagyon költségessé tenné az eljárást. Egyszerűbb és olcsóbb az ún. vízfűtés, amely áramló vízzel viszi át az energiát. A víz igen nagy fajhője miatt ez a rendszer nagyon jól működik 100 °C alatt, fölötte viszont csak a légköri nyomásnál nagyobb nyomáson működne.